

این گلستان جهانی علی رضا جباری (آذرنگ)

باد خزان وزید
بر رودبار یاد
صد بوته خار ماند.
در پای بوته های خزانی
بر خاک سرد مانده
یک چند برگ سبز
بر شاخه های خشکان
ماندند با نوید بهاران.

آنک بهار
در چارسوی این کره ی خاک
فریاد می کشد.
و آن شاخه های خشک زمستانی
از خواب دیرباز
بیدار می شوند.

آن باد های سرد خزانی
با صد زبان وعید خزان دادند
آن روزهای سرد.
از زوزه های شان
صدها گل شکوفا لرزید
گلبرگ های شکوفاشان
بر خاک سرد ریخت.

هان بادهای خزانی!
یک لحظه بنگرید و ببینید!
آن برگ های سبز
بر شاخه های خشک
که رویدند.
آنک چهار سوی جهان را
با روبش هزاران نوگل

پرورده با نسیم بهاری
در گل نشانده اند.

هان بنگرید
این گل ستان جهانی را

۲۹ مهر ۱۳۹۰ (۲۰ سپتامبر ۲۰۱۱)